

Presenterer: **Christopher Rådlund**

2003

Fjellene, trærne og åsene vil ikke det grønne, de vil bare betone et tidløst spenningsforhold mellom jordkraft og lys. Jorden er taus og fyller alle rom med tyngde. Bare lyset Bryter tystnaden, løftet, siler, gjennomsildrer mørket.

Særlig oppsiktsvekkende er noen bilder som viser tørkede roser, der vi ser bladene krumme seg, stengselen knekke av tørke. Er det slik Levinas sier at kunsten ikke levendegjør, men døder det den avbilder – at Mona Lisas smil er et evig ufullført smil, et smil som ikke kommer over nuets terskel – da kan man kanskje si at Rådlunds rosebilder kommer døden i forkjøpet. Døden i motivet og døden av kunsten, støter sammen i noe som minner om livet ...

Her et utsøkt håndverk, uten pretensjon om noen egen verdi, et håndlag som ikke briljerer, men som skjuler for seg for å vitne om det andre, som hverken er malerens eller tilskuerens, som bildene viser til ...

Asbjørn Aarnes

